

Zdeněk Jirotko - Saturnin

Myslím, že jsem se už zmínil, že mám tetu jménem Kateřina. Štěstí nechodí po horách, ale po lidech. Teta Kateřina má syna. Je mu 18 let a jmenuje se Milouš. Neštěstí nechodí nikdy samo. Teta Kateřina je vdova a Milouš je sirotek, protože strýc František před deseti lety zemřel. Jistě nelituje, že to udělal. Poslouchat celý život přísloví, pořekadla a zrnka moudrosti není maličkost.

Teta Kateřina je starší paní, ale odmítá to vzít na vědomí. Strojí se, jako by byla bůhvíjak mladá, nosí senzační klobouky a velmi se maluje, ačkoliv to vůbec neumí. Při chůzi zvláštním způsobem poskakuje a špulí rty. Často se stává, že některý z mužů, které teta potkává, je jejím vzhledem udiven a podívá se na ni poněkud vyjeveně. Tu teta podivným způsobem zkroučí obličej, čímž hodlá naznačit, že přemáhá úsměv, a po několika krocích si tiše řekne: „To byl ale dotěrný muž!“

Potom se za ním přes rameno ohlíží, nenápadně sice, ale přece jenom tak, že ostatní chodci mají obavy, aby nenarazila do stojanu pouliční svítlny. V kavárně vykládá všem známým dámám, že ji na ulici nějaký mladý muž fixoval a že jí to bylo velmi nepříjemné. Že je si vědoma toho, že není žádná mladice, a tak ať si takový hoch najde nějaké mladé děvčátko a nekouká po ní. Ano, tak to teta vždycky říká, ale, prosím vás, co je to platné? Muži se po ní koukají dál.

Milouš je výrostek neobyčejně hloupý a ješitný. Teta ho rozmazuje a pořád o něm říká: „Copak náš Milouš!“ Tvrdí o něm, že je neobvykle nadaný a že se tomu všichni diví. Kdo se tomu vlastně diví, jsem nikdy nezjistil. Jednou mi teta říkala, že Miloušovo nadání tak zapůsobilo na pány učitele, že bylo rozhodnuto, aby mladý génius byl dán do zvláštní školy. Později mi někdo povídal, že ta zvláštní a speciální škola se jmenuje pomocná a že jsou tam vyučovány děti, které by v normální škole postup vyučování brzdily. Nevím, jestli je to pravda, a neříkám to ze zlomyslnosti.

Ačkoliv k tetě Kateřině nechovám zvláštní sympatie, v tomto ohledu ji lituji.

Domnívám se totiž, že má velice skličující vyhlídky na budoucnost svého syna. Majetek, který po strýci má, se velmi ztenčil a myslím, že se brzo ukáže nutnost, aby si Milouš našel nějaké zaměstnání.

Když jsem se jednou tety ptal, jestli už přemýšlela o tom, čím Milouš bude, naznačila mi nejdříve, že to není moje starost, a potom smířlivě řekla, že Milouš překrásně bruslí. Kdybych prý viděl ty figury, no, unikum. Ta odpověď se mi zdála podivná. I kdyby tomu bylo tak, jak teta říká, co bude, proboha, dělat v létě?

Potom teta změnila téma rozhovoru vzpomínala na svého nebožtíka muže. Vykládala mi o něm, jako kdybych ho byl jakživ neviděl. Já se naň pamatuji velice dobře.

Byl to podivný človíček. Vystřídal překvapující množství povolání z toho důvodu, že považoval za nedůstojné, aby někoho poslouchal. Teta tomu říkala vrozená hrdost. O postavení, které si nakonec získal, se mínění rozcházejí.

Teta Kateřina říká, že byl vědeckým pracovníkem. Já jsem toho názoru, že měl malou továrničku na nějaké čisticí prostředky, a Saturnin jednou řekl, že podle toho, co slyšel, to byla továrna na katastrofy. Skoro bych řekl, že máme pravdu všichni.

Saturninovo tvrzení je jako obvykle poněkud přehnané, ale nelze upřít, že ve strýcově továrně se opravdu udála celá řada nehod, a je téměř neuvěřitelné, že při nich nikdo neztratil život. Na to tedy Saturnin narážel, když prohlásil, že strýc měl továrnu na katastrofy.

Názor tety, že strýc byl vědeckým pracovníkem, také není možno úplně vyvrátit. V určitém smyslu slova byl člověkem, který objevil celou řadu chemických pouček a pravidel nejrůznějšího druhu. Všechna tato pravidla už před ním objevili jiní, ale strýc o tom nic nevěděl, a nelze proto jeho zásluhy přehlížet.

Protože chemii vůbec nerozuměl, byly cesty jeho objevů posety trny a zkropeny potem, ale tím větší byla jeho radost ze získání zkušeností. Nebylo mu lze upřít sportovního ducha. Podobal se člověku, který po ovládnutí malé násobilky prohlásil svým učitelům: „Dál už mi nic neříkejte. Nechci nic slyšet o tom, že pan Pythagoras, Eudoxus, Euklides, Archimédes a tak dále vymysleli to a to. Nepotřebuji týt z toho, co objevili jiní. Dejte mi papír, tužku a kružidlo a nechte mne na pokoji. Však já na to přijdu sám.“

A strýček opravdu na leccos přišel. Tak například zjistil při pokusu, který měl velmi vzrušující průběh, že lít vodu do kyseliny je blbost, a vůbec mu nevadilo, že tento poznatek, korektněji vyjádřený, mohl získat z učebnice chemie pro nižší třídy škol středních, aniž by si byl při tom popálil prsty a zánovní vestu.

Chemie byla mu panenskou pevninou, roztočeným větrným zámekem, plným dveří, které se otvíraly tajemnými formulami. Neznal názvosloví, ignoroval valenční koncovky a žasl, když mu ve zkumavkách a křivulích šuměly prudké chemické reakce.

Podoben středověkému alchymistovi pachtil se za přeludem, padal a zase se zvedal, jenže na konci jeho cesty nezářil kámen mudrců, nýbrž univerzální mýdlo. Mýdlo, vyrobené z bezcenného svinstva nepatrnými výrobními náklady, ale výsledek: skvost.

Na oltář tohoto svého snu kladl strýc František oběti v podobě nejrůznějších zranění a popálenin, vysypaných oken v laboratoři a nebezpečných nehod v továrně. Jednou byl dokonce ztloučen rozzuřenými dělníky, kteří na jeho rozkaz smíchali dvě suroviny a nestačili pak skákat okny ven.

Těmito stálými nehodami byl personál nakonec donucen žít ve stálém střehu, a tak se stalo, že jednou došlo ke zbytečnému poplachu. Dělníci míchali v kádi jakousi podivnou směs, a dílovedoucí se ptal strýce Františka, co z toho vlastně bude. Strýc byl zachmuřen a v záchvatu náhlé upřímnosti řekl: „Ví Bůh.“ Byl velmi překvapen, když po této lakonické odpovědi jeho spolupracovníci propadli panice a dali se na zběsilý útěk. Domnívali se, že strýc řekl: „Výbuch.“

Saturnin tvrdí, že starší dělníci říkali, že mají povinnosti ke svým ženám a dětem, a odcházeli ze strýcovy továrny, aby dali přednost bezpečnější práci v blízké továrně na třaskaviny.

Po každé nehodě ležel strýček na starodávném divanu ze zeleného plyše a tiše sténal. Tu přicházeli přátelé a známí a s vyčítavým výkřikem „Pane továrníku!“ nebo „Kamaráde!“ usedali na židle s rákosovým výpletem a ptali se, co se vlastně stalo.

Strýček unaveným hlasem naznačil, že prováděl pokus dalekosáhlého významu, zapletl do řeči několik technických výrazů a s ledabylostí odborníka mluvícího před laikem říkal strašlivé chemické nesmysly. Poté mu známí potřásli rukou, projevíli přesvědčení, že co nevidět bude zase všechno v nejlepším pořádku, a odcházeli po vrzajících dřevěných schodech s myšlenkou: „Vzácný to muž!“

Odpoledne převzala péči o strýce služebná Lidka, a teta dychtivě poskakovala směrem ke kavárně. Špulila rty a muži ji fixírovali. V kavárně vykládala známým dámám o nehodě, která potkala strýce. Věda, pravila, je vznešená a krásná, ale je někdy krutá ke svým milencům.

Zatím milenec vědy na plyšovém divanu upadl do neklidného spánku a snil o tom, že vynalezne mýdlo, toaletní i kosmetické, nejlepší mýdlo na světě. Bude je vařit ze samých bezcenných odpadků, ale výsledek: skvost.

Zdeněk Jirotko - Saturnin

PRACOVNÍ LIST

Proč se muži otáčeli za tetou Kateřinou? _____

Do jaké školy chodil bratranec Milouš? _____

Čím býval strýc František? _____

Co bylo strýčkovým největším snem? _____

Strýčkově továrně se říkalo „továrna na katastrofy“. Proč? _____

Proč dělníci opouštěli strýčkovu továrnu? Kam odcházeli nejčastěji? _____

Proč se nesmí lít voda do kyseliny? _____

Kdo je to nebožtík? _____

Vysvětli pojmy z textu:

Fixírovat _____

Formule _____

Unikum _____

ŘEŠENÍ

Zdeněk Jirotko - Saturnin

PRACOVNÍ LIST

Proč se muži otáčeli za tetou Kateřinou?

Teta je starší paní, ale odmítá to vzít na vědomí. Strojí se, jako by byla bůhvíjak mladá, nosí senzační klobouky a velmi se maluje, ačkoliv to vůbec neumí. Při chůzi zvláštním způsobem poskakuje a špulí rty. Často se stává, že některý z mužů, které teta potkává, je jejím vzhledem udiven a podívá se na ni poněkud vyjeveně. Tu teta podivným způsobem zkroutí obličej, čímž hodlá naznačit, že přemáhá úsměv.

Do jaké školy chodil bratranec Milouš?

Miloušovo nadání tak zapůsobilo na pány učitele, že bylo rozhodnuto, aby mladý génius byl dán do zvláštní školy. Později mi někdo povídal, že ta zvláštní a speciální škola se jmenuje pomocná a že jsou tam vyučovány děti, které by v normální škole postup vyučování brzdily.

Čím býval strýc František?

Teta Kateřina říká, že byl vědeckým pracovníkem. Já jsem toho názoru, že měl malou továrničku na nějaké čisticí prostředky, a Saturnin jednou řekl, že podle toho, co slyšel, to byla továrna na katastrofy. Skoro bych řekl, že máme pravdu všichni.

Co bylo strýčkovým největším snem?

Snil o tom, že vynalezne mýdlo, toaletní i kosmetické, nejlepší mýdlo na světě. Bude je vařit ze samých bezcenných odpadků, ale výsledek: skvost.

Strýčkově továrně se říkalo „továrna na katastrofy“. Proč?

Nelze upřít, že ve strýcově továrně se opravdu udála celá řada nehod, a je téměř neuvěřitelné, že při nich nikdo neztratil život. Na to tedy Saturnin narážel, když prohlásil, že strýc měl továrnu na katastrofy.

Proč dělníci opouštěli strýčkovu továrnu? Kam odcházeli nejčastěji?

Starší dělníci říkali, že mají povinnosti ke svým ženám a dětem, a odcházeli ze strýcovy továrny, aby dali přednost bezpečnější práci v blízké továrně na třaskaviny.

Proč se nesmí lít voda do kyseliny?

Při ředění je nutno lít kyseliny do vody a nikoli naopak; rozstříkané kapky kyseliny mohou zničit okolní předměty, nebo i způsobit nebezpečné popáleniny. Koncentrovaná kyselina zuhelnjuje organické látky, na pokožce vyvolává špatně se hojící popáleniny.

Kdo je to nebožtík?

Mrtvý, zemřelý člověk

Vysvětli pojmy z textu:

Fixírovat - ulpět pohledem, zírat

Formule – vzorec, ustálený předpis, slovní obrat

Unikum – ojedinělost, zvláštnost, mimořádnost, unikát